

***RASKOMPENDIUM
för AMERIKANSK
COCKERSPANIEL
2014***

Ursprungsland/hemland:
USA

Användningsområde:
**Stötande och apportrande fågelhund,
sällskapshund**

FCI-Klassifikation:
Grupp 8, sektion 2
FCI-nummer 167
Originalstandard 1993-05-17
FCI-Standard 1999-01-22; engelska
SKKs Standardkommitté 2003-10-08

HISTORIK:

Den amerikanska cockern har gemensamt ursprung med den engelska cockern. Namnet spaniel var känt redan på 1300-talet och den allmänna åsikten är att rasen härstammar från Spanien, därav av namnet spaniel.

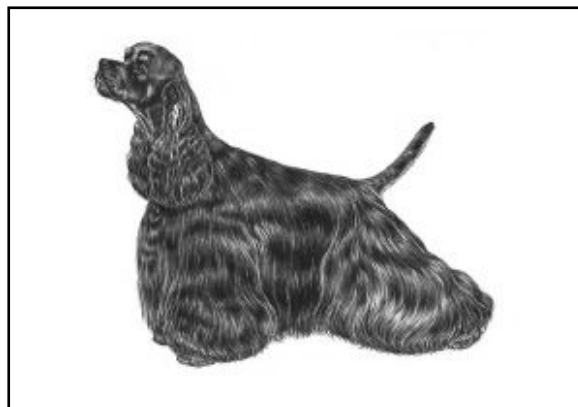
Under medeltiden användes spanieln i huvudsak som jakthund och jakten bedrevs då tillsammans med jaktfalkar. Jaktsättet på den tiden var att gå över fältet med ett nät, med falkarna flygande över vilket gjorde att viltet höll sig tryckt till marken. Under senare tid, då skjutvapen började användas avlade man fram mindre spaniels och man började i litteraturen tala om olika sorters spaniels, ofta återkommer namnet cocking spaniel (av engelska woodcock = morkulla)

Första utställningen för spaniels hölls år 1859 i Birmingham, England och på denna utställning fanns en separat klass för cocker. Det var från Canada som den mest kända av dåtidens cockrar kom, Obo II. Historien berättar att en cockertik vid namn Chloe II blev parad med en svart hane, Obo, som räknas som den viktigaste stamfadern till den engelska cockern och fieldspanieln. Tiken skickades dräktig till Canada och där föddes hanvalpen Obo II. Han sågs som "sensationell" och kom att prägla och standardisera cockern i USA. Han erhöll sitt championat 1885 i Boston. Obo II och hans avkommor användes flitigt i aveln och han förde också in den svarta färgen i rasen som tidigare varit flerfärgade eller enfärgat röda. Dessa cockrar var låga, långa och kraftiga.

Den amerikanska spanielklubben bildades 1882 och cockerns popularitet växte snabbt. I början av 1900-talet föddes en hane som skulle få mycket inflytande på rasen, Red Bruce och med honom tog rasen en stort kliv framåt. Han var kortare och mer högbent med längre hals. Han upplevdes av utställningsdomarna som så annorlunda att han aldrig erövrade sin championtitel men blev mycket populär bland uppfödare då han nedärvde sina proportioner. Han blev far till 34 champions.

My own Bruce var en hane som stämde väl in på den "nya" typen. När han vann BIS på den prestigefyllda utställningen Westminster 1940 så klev folk över staketet för att se denna annorlunda cocker. Han blev oerhört populär och vann även BIS på Westminster 1941 vilket ökade rasens popularitet enormt. Den amerikanska spanielklubben började redan tidigt att skilja på begreppet "amerikansk" och "engelsk" cocker och 1946 delades raserna åt och den amerikanska cockern fick sin egen första standard.

År 1946 registrerades 75.242 och blev då landets mest populära ras. Walt Disneys Lady i "Lady och Lufsen" är en amerikansk cocker spaniel.

Som jakthund har rasen haft liten betydelse i USA även om där finns ett antal entusiaster och det anordnades jaktprov redan på 30-talet. Rasen har aldrig avlats för jakt och räknas huvudsakligen som sällskapshund. Trots det finns det entusiaster som använder rasen som jakthund främst för jakt på vaktel.

Med åren så har rasen utvecklats mer extremt med kortare nosparti, mer elegans och rikligare päls och det är från tidigt 70-tal som dagens moderna amerikanska cocker fått sin form.

Till Sverige kom rasen på 60-talet men blev en mycket uppskattad utställningsras med stora framgångar i mitten på 70-talet. ACC, rasklubben för amerikansk cockers spaniel bildades 1973.

BAKGRUND/ÄNDAMÅL:

Den amerikanska cocker spanieln har samma ursprung som den engelska och härstammar från hundar som importerades från England. Alla rasens hundar anses gå tillbaka till en mycket dominant avelshund, Obo II, som hade importerats från England under senare delen av 1800-talet. I USA fick rasen ett alltmer annorlunda utseende än det engelska ursprunget. Rasen avlades åt olika håll, men cocker spaniel var samlingsnamn för den engelska och amerikanska varianten under många år, trots att hundarna var av olika typ. Först 1945 separerade amerikanska kennelklubben raserna och den amerikanska typen fick namnet cocker spaniel, medan den engelska fick beta just engelsk cocker spaniel. I övriga världen kallas den engelska enbart för cocker spaniel och USAs variant har fått "amerikansk" framför rasnamnet. Den amerikanska cocker spanieln hör sedan 1970-talet till de populäraste raserna i sitt hemland och den har även vunnit uppskattning utanför USA som en mycket uppskattad utställningshund. I USA framhålles dock ofta vikten av att komma ihåg att den är en stötande och apportrande fågelhund och inte enbart en utställningshund. Rasen importerades till Sverige år 1950.

**Gällande standardtext är
placerad på grön bakgrund.**

Helhetsintryck:

Amerikansk cocker spaniel är den minsta av raserna i den amerikanska fågelhundgruppen. Den skall ha en kraftig, kompakt kropp och ett fint utmejslat, förädlat huvud och ge ett välbalanserat helhetsintryck. Den skall ha raka framben och vara reslig över manken med en rygglinje som sluttar något mot de måttligt vinklade, starka och muskulösa bakbenen. Den kan komma upp i anseelig fart som den förenar med stor uthållighet. Framför allt skall den vara sund och helt igenom välbalanserad. Det är mer önskvärt med en i alla avseenden välbalanserad hund än en med stora kontrasterande fel och förtjänster.

Viktiga måttförhållanden:

Längdmåttet från bröstben till sittbensknöl skall vara något större än mankhöjden. Kroppen måste ha tillräcklig längd för att möjliggöra parallella och fria rörelser. Hunden får dock aldrig ge ett långt och lågt intryck.

Uppförande/karaktär:

Den amerikanska cocker spaniel skall vara balanserad i temperamentet, frimodig och glad utan någon tendens till blyghet. Den skall visa stor arbetslust.

Huvud:

För att huvudet skall kunna ge ett väl proportionerligt intryck i balans med resten av hunden måste följande uppfyllas:

Skallparti

Skallen skall vara rundad men utan överdrift och skall inte heller ha någon tendens till plattitet. Ögonbrynen skall vara väl markerade.

Partiet under ögat skall vara väl utmejslat.

Stop

Stopet skall vara tydligt markerat.

Nostryffel

Nostryffeln skall vara tillräckligt stor för att vara i balans med nospartiet. Den skall ha väl utvecklade näsborrar typiska för en jakthund. Nostryffeln skall vara svart hos hundar som är svarta, svarta med tantecken samt svarta och vita. Hundar med övriga färger får ha svart, brun eller leverfärgad nostryffel, ju mörkare desto bättre. Nostryffels färg skall harmoniera med färgen på ögonkanterna.

KOMMENTAR

Det är viktigt att man inte förväxlar kraftig kropp med grov. Dock är det viktigt att intrycket är en kort och kompakt hund.

Standarden skriver förädlat huvud. Huvudet är rasens adelsmärke och välmejslat är ett måste för rätt uttryck. Även en hanhund ska vara söt men viktigt är att det finns könspregel. Det viktigaste i helhetsintrycket är resligheten över manken och den svagt sluttande rygglinjen. Den amerikanska cockern ska ha ganska höga framben och stå väl upp på fronten.

Observera att det står måttliga vinklar. Ofta premieras överdrivna vinklar. För att möjliggöra de korrekta rastypiska rörelserna måste korset vara brett och platt. Vi ser alltför ofta smala kors och smala lår som mer bara sparkar bakåt än sätter ner bakbenet under kroppen och tar kraften därifrån för ett effektivt steg. Om man låter hundarna röra sig tre, fyra varv i ringen så faller många rygglinjer. Det är viktigt att frambensvinklarna harmonierar med de måttliga bakbensvinklarna för att få den rätta balansen. Påpekas bör också att de olikfärgade hundar skiljer sig åt i typ trots att de har samma standard.

I hemlandet går rasen i tre olika varianter på utställning beroende på färg. Svart, ASCOB (från silverfärg via golden till choklad/brun) och particol.

KOMMENTAR

Vi har idag många hundar som är alldeles för långa och som ofta premieras för överdrivna rörelser.

Observera "längden något större än mankhöjden".

En korrekt proportionerlig, välbyggd hund rör sig fritt och rastypiskt.

KOMMENTAR

Temperamentet visar sig ofta i sk. showmanship i ringen. Amerikanaren står/sitter på trimbordet innan den kommer in i ringen för att pälsen ska hållas snygg och är oftast väldigt uppspelt när den väl får röra på sig. Även en ganska medioker hund kan lysa i ringen de första varven i sin iver. Det är viktigt att låta hundarna röra sig minst tre varv innan man börjar sin bedömning.

HUVUD

KOMMENTAR

Det är inte ofta vi ser ett riktigt bra huvud. Många huvuden är för platta i skallen eller för breda i bakskallen. Det är viktigt att det finns en tydlig panna. Vi ser ofta alltför smala nosryggar vilket gör att mejslingen under ögonen försvinner.

Stop

KOMMENTAR

När pannan inte är tillräckligt markerad så blir inte heller stopet markerat, vilket resulterar i en fallande nosrygg. Det är viktigt att nosryggen är rak.

Nostryffel

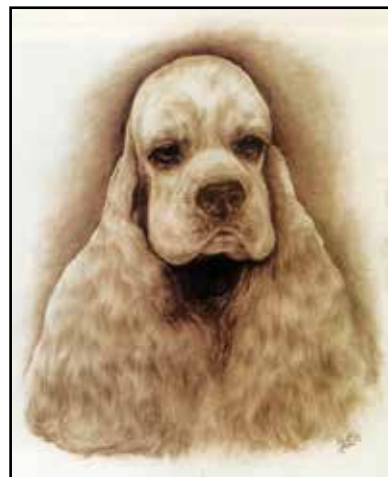
KOMMENTAR

Hos hundar med den buffa färgen förekommer två olika pigmenteringar på nostryffeln. En del är alltid svarta och en del har en avblekt färg. De sistnämnda kan ha svart färg på sommaren men ha en avblekt färg på vintern, sk vinternäsa. Färgen på ögonkanterna ska dock alltid vara pigmenterad. Detta gäller även particol.

Nosparti

KOMMENTAR

Nospartiet ska vara lika brett som skallen och vara helt rakt i profil och för att få tillräcklig bredd måste nosryggen vara bred.

Nosparti

Nospartiet skall vara brett och djupt. För att vara välbalanserat skall avståndet mellan stopet och nospetsen vara hälften av det från stopet upp över hjässan till nackknölen.

Läppar

Överläppen skall vara väl utfylld och tillräckligt djup för att täcka den undre käken.

Käkar/Tänder

Käkartiet skall vara fyrkantigt och jämnt. Tänderna skall vara starka, sunda och inte för små. Saxbett.

Kinder

Kinderna skall inte vara markerade.

Ögon

Ögongloberna skall vara runda och riktade rakt fram. Ögonkanterna skall ge ett lätt mandelformat intryck. Ögat skall varken vara insjunket eller utstående. Färgen på iris skall vara mörkt brun, ju mörkare desto bättre i allmänhet. Uttrycket skall vara intelligent, alert, mildt och tilltalande.

Öron

Öronen skall vara lobformade, långa och tunna. De skall vara väl bepälsade och inte ansatta högre än i linje med undre ögonkanten.

Hals:

Halsen skall vara tillräckligt lång för att nosen med lätthet skall nå marken. Den skall vara muskulös och utan överflödigt halsskinn.

Den skall resa sig kraftfullt från skulderpartiet och vara något välvd samtidigt som den smalnar av mot huvudet.

Kropp:

Rygglinje

Rygglinjen skall sluta något mot den muskulösa bakdelen.

Rygg

Ryggen skall vara stark och sluta mjukt från skuldra till svansansättning.

Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara djup och minst nå till armbågarna. Dess front skall vara tillräckligt vid för att ge nödvändigt utrymme för hjärta och lungor men inte så att den hindrar de parallella frambensrörelserna.

Revbenen skall var djupa och väl välvda.

Svans

Den kuperade svansen skall vara ansatt och bäras i linje med ryggen eller något högre. Den skall aldrig bäras rakt upp

Läppar

KOMMENTAR

Läpparna ska vara väl rundade och djupa men inte blöta.

Käkar/tänder

KOMMENTAR

Det är vanligt med små tänder som med tiden blir minimala av slitage. Det är inte ovanligt att se äldre hundar med tång- eller underbett. De kan ha haft ett trångt men godkänt bett i yngre dar men med slitaget så har bettet ändrat sig.

Amerikanaren är en jakthund som ska kunna apportera sjöfågel. Det är därför viktigt med stora tänder.

Kinder

KOMMENTAR

Det är viktigt att kinderna är flata för att ge huvudet elegans och nobless.

Ögon

KOMMENTAR

Rätt storlek och ögonform är mycket viktigt för det rastypiska uttrycket. Ögonen ska vara stora, mörka och runda utan att vara framträdande och absolut inte ge ett glosaktigt intryck. Tyvärr ser vi alltför sällan den rätta ögonformen. De flesta har för små ögon. Hos bruna och brun/vita hundarna accepteras ett något ljusare öga "bärnstensfärgat"

Öron

KOMMENTAR

Korrekt lågt ansatta öron tillsammans med stora mörka ögon förstärker det ljuva uttrycket "will to please". För flat och för bred skalle ger ofta för högt ansatta öron vilket ger ett felaktigt uttryck. Tjocka öronläder kan ge hälsoproblem.

Hals

KOMMENTAR

Halsen ska ha en elegant välvning men får inte vara för lång och smal.

Många tycker det är vackert och premierar "ju längre hals desto bättre".

Man får aldrig glömma att amerikanaren är en jakthund och ska kunna bära en stor och ganska tung fågel både på land och i vatten.

Kropp

KOMMENTAR

För att se om hunden har korrekt rygglinje är det viktigt att låta den stå naturligt på sina fyra ben. Många ställer hundarna med bakbenen för långt bak och allför brett isär för att få en sluttande rygglinje. Lyft gärna hunden med en hand mellan bakbenen och sätt ner den rakt under sig. Då ser man direkt vilken rygglinje hunden har. Duktiga handlers brukar vara blixtnabba med att ställa hunden tillräta för att försöka lura domaren. Be gärna handlaren om att låta hunden stå fritt på golvet/marken.

Rygg

KOMMENTAR

En korrekt rygg syns bäst i rörelse i inte alltför stramt koppel. Många hänger hundarna i kopplet för att få en bättre rygglinje. Be handlaren visa hunden på löst koppel. I USA visas nästan alla vuxna hundar fritt både stående och gående.

Bröstkorg

KOMMENTAR

De flesta amerikanska cockrarna har numera en bra välvning på bröstkorgen.

Observera att fronten ska ha tillräckligt utrymme för hjärta och lungor.

Bröstkorgen får inte vara tunnformad med brett mellan frambenen.

Skuldrorna ska vara släta och eleganta och det ska finnas ett förbröst. Tyvärr ser vi fortfarande en hel del korta bröstkorgar och bröstben.

Svans

KOMMENTAR

Vi ser en hel del svansar som böjer sig upp över ryggen. Ofta beror det på ett alldeles för smalt och något kort och/eller brant kors. Känner man noga efter så brukar svansen sitta något lågt innan den böjs framåt. Man kan dölja mycket som skicklig trimmare.

som hos en terrier eller så lågt att hunden verkar blyg. I aktion skall svansrörelserna vara livliga.

Svanskupering är förbjudet i Sverige.

Extremiteter:

Framställ

Frambenen skall vara parallella, raka och muskulösa med kraftig benstomme. De skall vara ansatta tätt intill kroppen och väl under

skuldran. Det är tillåtet att ta bort sporrarna. OBS! f.r.o.m. 2014 är borttagning av sporrar förbjudet i Sverige.

Skulderblad

Skulderbladen skall vara väl tillbakalagda och med överarmarna bilda en vinkel på ca 90°, vilket tillåter fria och vägvinnande frambensrörelser. Skulderbladen skall var renskurna och sluttande utan att vara framskjutna och så placerade att skulderbladspetsarna har en vinkel som tillåter en väl välvd bröstorg.

Armbåge

Sett från sidan skall armbågarna ligga rakt under skulderbladets högsta punkt om hunden står rakt med frambenen.

Mellanhand

Mellanhänderna skall vara korta och starka.

Framtassar

Framtassarna skall vara kompakta, stora, runda och väl slutna med starka trampdynor. De får varken vara inåt- eller utåtvridna.

Bakställ

Höfterna skall vara breda och bakstället väl rundat och muskulöst.

Bakbenen skall sedda bakifrån vara parallella såväl stillastående som i rörelse. De skall vara muskulösa med kraftig benstomme.

OBS! f.r.o.m. 2014 är det förbjudet att ta bort sporrar.

Lår

Låren skall vara kraftfulla och välformade.

Knäled

Knälederna skall vara starka och stadiga såväl stillastående som i rörelse. De skall vara måttligt vinklade.

Has

Hasorna skall vara starka och lågt ansatta.

Baktassar

Baktassar som framtassar.

EXTREMITETER

Framställ

KOMMENTAR

Det är viktigt att armbågarna sluter tätt intill bröstkorgen.

Skulderblad

KOMMENTAR

Det är viktigt med de släta renskurna skulderbladen för att få elegansen i halsen. Grova skuldror är vanligt och ger ett stabbigt, icke elegant intryck.

Armbåge

KOMMENTAR

Armbågarnas placering syns tydligt om man låter hunden stå fritt.

Tassar

KOMMENTAR

Känn efter hur stora och fasta tassarna är. Viktigt på en jakthund!

Bakställ

KOMMENTAR

Observera att kommentaren "bakstället skall vara väl rundat" inte menar att korset ska vara rundat. Korset skall vara platt men brett med breda rundade muskulösa lå. r.

Knäled

KOMMENTAR

Observera att knälederna skall vara måttligt vinklade. Ordet "skall" ger tyngd åt innebörden. Här finns inga otydligheter. Många har fått för sig att en amerikansk cocker ska ha väldigt mycket vinklar. Det är den största missuppfattningen av standarden.

Rörelser:

Trots att amerikansk cocker spaniel är den minsta av fågelhundarna i den amerikanska fågelhundgruppen skall den ha typiska jakthundsrörelser. En nödvändig förutsättning för goda rörelser är balansen mellan fram- och bakstället. Det starka, kraftfulla bakstället skall ge gott påskjut. Samtidigt måste hunden vara så välkonstruerad i skuldra och framben att den utan svårighet får ett vägvinande steg framåt som balanserar den påskjutande kraften från bakstället. Framför allt skall rörelserna vara samordnade, mjuka, obesvärade och vägvinande. Överdrivet livliga rörelser får inte förväxlas med korrekta rörelser.

Päls:

På huvudet skall pälsen vara kort och fin. På kroppen skall den vara av medellängd med tillräcklig underull för att ge ett gott skydd. Öron, bringa, buk och ben skall vara rikligt behårade men inte överdrivet så att de rena linjerna eller rörelserna döljs eller påverkar den amerikanska cocker spanielns utseende och funktion som måttligt pälsad jakthund.

Pälsstruktur

Pälsens kvalitet är mycket viktig. Den skall var silkig, rak eller svagt vågig och av en kvalitet som gör den lättskött. Överdrivet mycket, lockig eller bomullslänkande päls är allvarliga fel. Att använda elektrisk klippmaskin på ryggen är inte önskvärt. All trimning skall göras så att intrycket blir så naturligt som möjligt.

Färg

Svart:

Enfärgad men även svart med tantecken. Färgen skall vara kolsvart. Skiftningar i brunt eller lever är inte önskvärt. En liten vit fläck på bröst och/eller strupe är tillåten. Vitt på andra ställen är diskvalificerande. Övriga enfärgade hundar utom svarta (ASCOB, Any Solid Colour Other Than Black): Alla färger från ljusaste gräddfärg till mörkaste röd inkluderande brun och brun med tantecken. Färgen skall vara ren utan skiftningar men en ljusare färg på behången är tillåten. En liten vit fläck på bröst och/eller strupe är tillåten. Vitt på andra ställen är diskvalificerande.

Rörelser

KOMMENTAR

Observera att det åter påpekas att bakstället ska vara starkt och kraftfullt. Rörelsen ska få sin kraft från att hunden sätter bakbenen väl under sig och skjuter kroppen framåt. När hunden då tar emot med ett välvinklat framstall utan att tappa rygglinjen och utan att förlora resligheten över manken blir helheten fulländad. Detta gäller även när hunden går på löst koppel. Be gärna handlaren om det. I USA visas alltid de vuxna hundarna på löst koppel. Man ska tydligt se trampdynorna på baktassarna när en amerikansk cocker rör sig. Det kommer sig av det platta korset. Man ska för att baktensrörelserna på en amerikansk cocker ska se ut som skovelhjul på en gammal amerikansk hjulångare.

PÄLS

KOMMENTAR

Många hundar visas i för stora pälsar och får ofta felaktigt positiv kritik för det, medan lite sparsamt bepälsade hundar får negativ kritik och ofta ett lägre pris för något som står tydligt beskrivet i standarden. Pälskvaliteten är det viktigaste men med standardens "måttligt pälsad jakthund" så bör man kunna se mark under hunden. Buffa och röd/vita tikar kan ofta vara väldigt sparsamt pälsade och det måste vi acceptera. Tyvärr ställs de inte ut så ofta eftersom många domare ser det som väldigt negativt. Låt inte en stor formklippt päls lura ögat.

Färg

KOMMENTAR

Unga svarta hundar som inte fått sin färdiga vuxna päls har ofta rostbruna toppar i den långa pälsen, särskilt om de vistas mycket i solen och det måste vi acceptera. För jämförde man en strimma vitt på bröstet med en dubbelvikt dollarsedel för vad som var acceptabelt. För mycket vitt stör helheten, särskilt på de svarta. På ljust buffa kan det till och med vara svårt att upptäcka. Bruna pälsar blir lätt solblekta och får en gul ton.

Observera att om en snygg, svart eller annan enfärgad (ASCOB) hund kommer in i ringen med vita tassar, vit bläs och bred vit rand på bröstet så blir den diskvalificerad. Däremot om en snygg partifärgad hund som är helt vit med endast svart, röd eller brun färg på öronen och över kinder och ögon och någon liten enstaka fläck på kroppen så upplevs den ofta som läcker. Hur tolkar man 90 % ???

I USA uppkommer aldrig sådana jämförelser eftersom de tävlar i olika färgvarianter.

Tantecken:

KOMMENTAR

Man brukar säga att tantecknen ska vara så tydliga att man ska kunna se dem från "ring-side".

Färg och tecken

De tidigare nämnda färgerna och färgkombinationerna är de enda tillåtna. Alla övriga färger eller färgkombinationer är diskvalificerande.

Sista meningen tillkom då man efter 10 års diskussioner bestämt att sobel ej var en godkänd färg.

Storlek/vikt

Mankhöjd

KOMMENTAR

Storleken kommer och går under tid men det kan vara bra att mäta hundarna då mycket få hanhundar håller idealhöjden på 38 cm.

Flerfärgade: *Två eller flera färger som är väl åtskilda och av vilka en måste vara vit; svart och vit, röd och vit (det röda kan variera från ljusaste gräddfärg till mörkaste rött), brun och vit och roan samt alla dessa färger i kombination med tantecken. Tantecknen skall helst finnas på samma ställen som hos svarta och övriga enfärgade hundar (ASCOB). Roan räknas till gruppen flerfärgade och kan ha vilket som helst av de vanliga roan-mönstren. Om grundfärgen upptar 90% eller mer är detta diskvalificerande.*

Tantecken: *Tan-färgen kan vara från ljusaste gräddfärg till mörkaste röd och får inte överskrida 10%. Tantecken över 10% är diskvalificerande. Tantecken hos svarta eller övriga enfärgade hundar (ASCOB) skall finnas på följande ställen:*

1. En tydlig fläck över vardera ögat
2. På läppar och kinder
3. På öronens insida
4. På alla tassar och/eller ben
5. Under svansen
6. Eventuellt på bröstet. Varken förekomst eller avsaknad av denna fläck skall bestraffas.

Tantecken som inte är klart synliga eller som det bara finns spår av skall bestraffas. Tantecken som breder ut sig upp över nosen och går ihop skall också bestraffas. Hos en för övrigt tantecknad hund ur gruppen svarta eller övriga enfärgade hundar (ASCOB) är avsaknad av tantecken på något av de ovan specificerade ställena diskvalificerande.

Storlek/vikt:

Mankhöjd

Idealmankhöjd för hanhund 38 cm

Idealmankhöjd för tik 35,5 cm

Mankhöjden får variera med en centimeter över eller under idealmankhöjden. Mankhöjd som överstiger 39,5 cm för hanhund och 37 cm för tik är diskvalificerande. Mankhöjd som understiger 37 cm för hanhund och 34,5 cm för tik skall bestraffas.

ATT TÄNKA PÅ

De tre olika färgvarianterna har närmat sig varandra under åren men de tävlar fortfarande inte tillsammans i hemlandet USA utan i tre olika ringar och har naturligt sina små olikheter trots att de har samma standard.

Svarta har ofta längre smalare halsar, längre steg och större pälsar.

Buffa är ofta kortare i ryggen med något brantare skuldror, kortare halsar och hårdare rygglinjer. Man ser ofta mer av trampdynorna bak när de rör sig.

Partifärgade har ofta väldigt vackert ansatta halsar, mer rak horisontell rygglinje och rör sig ofta med bra steg, men något trångt bak.

Glöm inte bort att den amerikanska cocker spanieln är en jakthund även om man aldrig avlat den för jakt i hemlandet USA.

Stor vikt ska läggas på en stark rygglinje och effektiva korrekta rörelser som håller för en hel dags arbete.

Tänk också på vikten av god pälskvalité och inte överdriven mängd päls då denna inte är funktionell.

Fotograf: Venée Gardner

Denna tik är Field trial och Show champion

Fel:

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

Diskvalifierande fel:

Mankhöjd

Hanhund över 39,5 cm, tik över 37 cm

Färg och tecken

De tidigare nämnda färgerna och färgkombinationerna är de enda tillåtna.

Alla övriga färger eller färgkombinationer är diskvalificerande.

Svart: Vita tecken förutom på bröst och strupe.

Övriga enfärgade hundar (ASCOB):

Vita tecken förutom på bröst och strupe.

Flerfärgade: Grundfärg som upptar 90% eller mer.

Tantecken: Tantecken som överskrider 10%. Avsaknad av tantecken hos svarta eller övriga enfärgade hundar (ASCOB) på något av de tidigare ovan specificerade ställena hos en för övrigt tantecknad hund.

Nota bene:

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller extremt skygg eller om den har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Testiklar:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

HJÄLP OSS ATT BEHÅLLA RASTYPEN
OCH EN FUNKTIONELL SPANIEL

MEN GLÖM INTE.....

.....SHOWMANSHIP & FLÄRD!!

Kort välbyggd hane med något tunt nosparti.

Vacker välbyggd hane med utmärkt pälsmängd..

Tiltalande tik med alltför riklig päls.

Härlig juniorhane med alla rasdetaljer.

En mycket vacker tik utan överdrifter.

Välbyggd, något lång hane med utmärkt päls längd och kvalitet.

Vacker välbyggd hane med utmärkt pälskvalitet.

Flott tik. Något överdrivet uppställd.

Hane med utmärkta proportioner, något brant skuldra.

Vacker partitik. Färgen? Notera teckningen. 10%??

Notera mejslingen och den breda nosryggen.
Ett mycket vackert hanhundshuvud.

Feminint tikhuvud med vackra mörka uttrycksfulla ögon.

Vackert hanhundshuvud! Vita blinkhinnor är fullt acceptabelt hos partifärgade hundar.

Mycket vackert tikhuvud med underbart mildt uttryck.

SRD GÄLLANDE AMERIKANSK COCKER SPANIEL

Amerikansk cocker spaniel

I rasen förekommer riskområden (punkt 1-3) som huvudsakligen kan hänföras till tendenser till brakycefali:

- 1. Huvud: Alltför kort nosparti. Kort, rundad skalle samt bettproblem.**
- 2. Ögon: Utstående ögon i grunda ögonhålor. Ymnigt tårflöde. Otillräckligt strama ögonkanter liksom osunda läppfickor.**
- 3. Bröstkorg: Dåligt utvecklad, kort bröstkorg med kort bröstben.**
- 4. Päls: Överdriven pälsmängd och felaktig pälskvalitet.**

Leta efter hundar med korrekta proportioner i nosparti och huvud med sunda ögon, normalt tårflöde och korrekt bett. Korrekt längd i bröstkorg och i bröstben samt korrekt päls ska värderas högt: Pälsen ska vara "av en kvalité som gör den lättskött" och framhåller rasens "utseende och funktion som måttligt pälsad jakthund".

Detta kompendium är framtaget till Svenska Kennelklubbens exteriördomarkonferens hösten 2014 , samt som vägledning för uppfödare och andra intresserade.

Kompendiegruppen har bestått av *Ann-Christin Johansson, Patric Ragnarsson samt Yvonne Karlsson (redaktionellt arbete).*

Vi vill rikta ett stort tack till alla som ställt sina bilder till förfogande, samt på annat sätt varit behjälpliga.

Vår förhoppning är att Du som domare nu får en tydligare bild av Amerikansk Cocker Spaniel!

Foto: C. Brättemark

TACK FÖR VISAT INTRESSE!